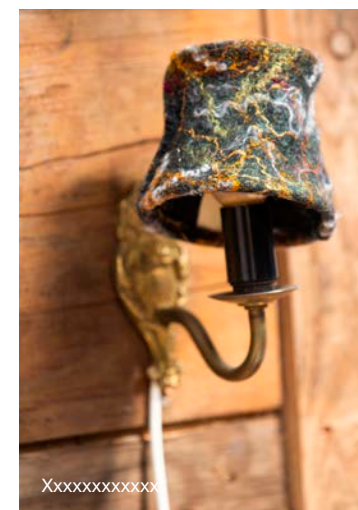

'IK HIEP MET SCHEREN,
KEEK NAAR DIE VERSE WOL IN
MIJN HANDEN EN DACT:
HIER MOET IK IETS MEE DOEN'

Natalie Bogtman

✕ 40 📍 Haarlem ❤️ woont met kater Jigger en poes
Jessie 🐱 heeft een schaapskudde en geeft
workshops vilten en XXL breien 🌐 Nataliewool.nl

Wat ben je aan het doen? "Ik zit in het weiland tussen mijn schapen, soms zit ik hier wel twee uur lang. De een komt meteen een knuffel halen, de ander kijkt de kat uit de boom. Het is een bijzonder, uitstervend ras: het Drents heideschaap met lange haren. Hoewel ze compleet zelfvoorzienend zijn, ga ik toch om de paar dagen naar Zaandam, waar ze in het weiland staan bij de hobbyboerderij van mijn ex. Hij had er vier toen ik hem leerde kennen. Ik hielp met scheren, keek naar die verse wol in mijn handen en dacht: hier moet ik iets mee doen."

Had je al eens met wol gewerkt? "Nee, ik had een vaste baan op het hoofdkantoor van een damesmodebedrijf. In mijn vrije tijd schilderde ik, maar met wol deed ik niets. Na wat workshops kwam ik erachter dat vachtvilten me lag. Het is simpel, heerlijk om te doen, maar vooral het resultaat vind ik geweldig. Grof en puur. Echte schapenwollenkleedjes, waar géén schaap voor gedood is."

Je werd gegrepen door de wol en bent toen voor jezelf begonnen? "Ja, maar pas later. Mijn functie kwam te

vervallen en ik werd heel ongelukkig op de andere afdeling waar ik terecht kwam. Dat gaf me vorig jaar de schop onder m'n kont die ik nodig had. Met mijn buurman, een meubelmaker, heb ik op het MAAK-terrein in Haarlem een loods gebouwd waar ik mijn workshops geef. De wol komt van mijn kudde, die ik met mijn ex heb uitgebreid tot tweeëntwintig schapen en (nu) acht lammetjes. De rest koop ik in bij een andere vrouw met een kudde Drentse heideschapen hier in de buurt."

Kun je ervan leven? "Nog niet, maar ik vind het heerlijk om mensen mee te nemen in mijn passie. Aan het begin van de dag ontdoen ze de ruwe wol met een vies gezicht van stront en strootjes. Tijdens het vilten, het wrijven met water en zeep, wordt het stil in de loods. Iedereen zit in z'n eigen hoofd. En aan het einde van de dag, als we de kleedjes schoonmaken, zie je ze verbaasd denken: ik heb iets moois gemaakt! Zelf zie ik de kleedjes al voor me als ik in de wei zit. Bij een schaap met een prachtige krul of een zwart lammetje dat wordt geboren, denk ik: Yes! Die wol houd ik straks voor mezelf." >

